

[Axel Christensen.]

lån, men det er efter min opfattelse naturligt og rigtigt, at de, der ikke kan klare sig hermed, må se at komme igennem de sædvanlige papirbjerge og regler i boligstøtteloven.

Angående boligstøtteloven i almindelighed vil jeg gerne sige, at jeg er enig i de betragtninger, som det ærede medlem hr. Brodthagen fremsatte om, at det vil være ønskeligt, om boligministeriet behandlede sagerne noget hurtigere, end tilfældet ofte har været, og jeg vil tilføje, at det vil være ønskeligt, om man ikke i boligministeriet hænger sig for meget i de mange småting, som der i mange tilfælde viser sig at opstå divergens om mellem boligministeriets arkitekter og de pågældende bygherrer. Det gavner ikke nogen, men det skaber en irritation, som ikke er nogen nytte til.

I mit parti er vi af den opfattelse, at man vil opnå to ting ved en finansiering i den form, der nu er tale om for det lille byggeris vedkommende. For det første skaber man adgang til, at de, der bygger, kan iværksætte byggeriet på det for dem og dermed i mange tilfælde også for deres håndværkere mest belejlige tidspunkt. Det betyder meget, om dette kan opnås, men man har hidtil været afskåret derfra, medmindre de, der bygger, selv har været i besiddelse af så stor kapital, at det har været rent underordnet, hvorledes de kunne få lånet ordnet; men det er kun de færreste, der er så gunstigt stillede. Det andet, man gennem dette lovforslag og denne ordning af finansieringen opnår, er, at statens administration fritages for omkostninger ved tilsyn med byggeriet. Til gengæld går man ikke så højt med finansieringen som efter de almindelige regler i boligstøtteloven, men man giver gennem dette lovforslag dem, der vil bygge, adgang til at gennemføre deres byggeri under vilkår, som mange foretrækker, nemlig at de selv sammen med deres håndværkere kan bestemme boligernes nærmere indretning. Jeg tror, at denne form for finansiering vil blive modtaget med tilfredshed af en stor kreds af mennesker, som derigennem vil se sig i stand til at bygge en bolig, som de nu synes den bedst tjener deres formål. Jeg tror endvidere, at mange vil spare en del byggeomkostninger, for der kan jo ikke være ret megen mening i, at praktiske folk, der bygger, og de håndværkermestre, som de af gode grunde nærer tillid til, foruden tilsyn fra en privat arkitekt også skal være underkastet arkitekttilsyn fra boligministeriet med hensyn til et byggeri af så lille omfang som her. Denne

kontrol og dette tilsyn volder blot besvær og udgifter, som der ikke er mening i at opretholde, medmindre det skal opretholdes for kontrollens og tilsynets egen skyld. Vi hilser med tilfredshed, at man gennem denne lov søger at komme noget bort fra en statsadministration, som efter min mening er gået for vidt overfor byggeri af det omfang, der her er tale om.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale det foreliggende forslag til det høje tings vedtagelse.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har fået. Det glæder mig, at det høje ting vil hjælpe til, at denne sag kan klares ved lovforslagets vedtagelse allerede i dag.

Det ærede medlem hr. Brodthagen gjorde nogle bemærkninger af mere almindelig karakter om byggeriet og boligpolitikken, og disse bemærkninger kunne meget nemt føre til, at vi kunne få eftermiddagen til at gå. Det skal jeg imidlertid afstå fra. Men når det ærede medlem så kritisk vender sig imod den politik, regeringen har ført på dette område, og siger, at vi kunne have ført en anden politik, beder jeg ham erindre, at vi havde 100 pct.s beskæftigelse sidste sommer i byggefagene, og situationen styrer i øjeblikket i retning af, at vi også vil have 100 pct.s beskæftigelse i den forestående sommer. Og jeg kan ærlig talt ikke hække; det antal bygninger, vi kan få gennemført, svarer til den byggekapalet, som rent øjeblikkeligt findes.

I anledning af at det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om, at bestemmelsen om de 130 m² for ham ikke var tilfredsstillende, kan jeg uden at røbe hemmeligheder sige, at det ærede medlems parti i det andet høje ting mente, at det var for meget. Jeg har den opfattelse, at det ærede medlem rører ved noget centralt, når han taler om de udnyttede loftsetager. Jeg har selv i administrationen stået overfor nogle tilfælde, hvor boligarealet var 130 m² med udnyttet tagetage. Det er selvfølgelig noget kineseri, hvis vi finder på at sige: ja, men den må I ikke udnytte. Men med den gældende lov er statslånet vistnok forfaldent til indfrielse, hvis man udnytter loftsetagen, f. eks. indretter nogle børneværelser deroppe. Jeg er fuldt opmærksom på sagen, men den kræver en ændring i lovgivningen, og hvis vi drøfter den altfor indgående, altfor voldsomt, vil det jo være en spore til, at folk giver sig til at bygge for store huse med en tagetage, som det senere vil